

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

Žalobce **Dopravní podnik Cheb s. r. o.**
se sídlem Sportovní 656/1, Drahovice, Karlovy Vary
zastoupen Mgr. Tomášem Krutákem, advokátem
se sídlem Na Poříčí 1079/3a, Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 15. 4. 2024, č. j. MMR-29568/2024-26

takto:

- I. Rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 15. 4. 2024 č. j. MMR-29568/2024-26 se zrušuje a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů v řízení ve výši 23 498 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Tomáše Krutáka, advokáta.

Odůvodnění:

Stručné vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí ministra pro místní rozvoj (žalovaný), kterým byly podle § 14e odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (rozpočtová pravidla) shledány nedůvodnými námitky žalobce jako příjemce dotace proti opatření řídicího orgánu Regionálního operačního programu (poskytovatel dotace nebo ŘO IROP) ze dne 15. 11. 2023, na jehož základě nebyla podle § 14e rozpočtových pravidel za porušení části IV. bodu 3 Podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 5. 5. 2023, č. j. 31679/2023-55/1, ve znění pozdějších změn (Podmínky), vyplacena část dotace z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) v rámci projektu č. CZ.06.06.01/00/22_027/0000398, s názvem „Pořízení nízkoemisních bezbariérových vozidel pro DPCH pro rok 2023“ (Projekt) podle § 14e odst. 1, 4 rozpočtových pravidel ve výši 5 226 225 Kč, což představuje finanční opravu ve výši 10 % za zjištění A.1. pro identifikované porušení zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (ZZVZ), které vzniklo při zadávání veřejné zakázky označené v systému MS, dále 2014 + číslem 3093 s názvem „Pořízení nízkoemisních bezbariérových vozidel pro MHD Cheb pro rok 2023“ (veřejná zakázka), a prvostupňové rozhodnutí (Opatření), tj. snížení dotace o částku ve výši 5 226 225 Kč, které nebudou žalobci jako příjemci (poskytovateli) vyplaceny s konečnou platností, potvrzeno.
2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že Opatření bylo přijato na základě závěru kontroly Centra pro regionální rozvoj České republiky (Centrum) jako zprostředkujícího subjektu poskytovatele dotace, s nímž se tento poskytovatel ztotožnil. Dle Zjištění A. 1 se žalobce jako příjemce dotace/zadavatel dopustil pochybení, neboť při zadávání nadlimitní sektorové veřejné zakázky zadávané v nadlimitním režimu v otevřeném řízení dle § 56 ZZVZ, zahájeném odesláním oznámení o zahájení do Věstníku veřejných zakázek (Věstník) a Úředního věstníku EU (TED) dne 24. 10. 2002, postupoval v rozporu s § 36 odst. 1 ZZVZ ve spojení se zásadou přiměřenosti dle § 6 odst. 1 a zásadou diskriminace dle § 6 odst. 2 téhož zákona nestanovil termín dodání předmětu plnění veřejné zakázky přiměřeně rozsahu a parametrům předmětu poptávaného plnění, čímž zadávací podmínky určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu a vytvářely tak bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. To mohlo omezit okruh potenciálních dodavatelů a mohlo tím dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky. A dále tím, že žalobce jako příjemce dotace/zadavatel dne 15. 2. 2023 uzavřel kupní smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky (smlouva) s vybraným dodavatelem KAR Group (vybraný dodavatel). Proti opatření žalobce uplatnil námitky, v nichž namítal obdobně jako v podané žalobě. Žalovaný tyto námitky neshledal důvodnými a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

3. Žalobce v žalobě zrekapituloval průběh správního řízení a namítal nezákonnost a nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, důvody pro nevyplacení části dotace za nesprávně právně posouzené.
4. *Prvním žalobním bodem* žalobce tvrdil, že se žalovaný ve svém rozhodnutí jeho námitkami prakticky nezabýval, ale většinou pouze kopíroval argumenty uvedené v Opatření, včetně nepřiléhavé rozhodovací praxe Úřadu na ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS). K jádru problému, tedy že žalobci jako zadavatel údajně stanovil krátký termín dodání pro autobusy, žalobce odkázal na své námitky s tím, že v nich podrobně popsal, proč se nejednalo o nedostatečně krátký termín plnění, navíc byla tato doba zcela odůvodnitelná okolnostmi, jež nemohl žalobce ovlivnit. Žalovaný se však nezabýval tím, co považuje za přiměřený termín plnění, ale pouze poukazoval na navrhované termíny plnění dodavatelů SCANIA Czech Republic s. r. o. (SCANIA) v délce 10 měsíců a OTOKAR OTOMOTIV VE SAVUNMA SANAYI a. s. (OTOKAR) v délce 8 měsíců. Žalobce konstatoval, že v části A byly podány dvě nabídky, přičemž oba účastníci neměli problém s termínem plnění ani jeho nastavením, tím se však žalovaný nezabýval. Ve svém rozhodnutí žalovaný uvedl jako stěžejní podklad informace od těchto potenciálních dodavatelů, nevzal ale v potaz ty dodavatele, kteří s termínem plnění problém neměli, tedy minimálně ty, co podali nabídku v zadávacím řízení.
5. Žalobce nesouhlasil s odůvodněním žalovaného na straně 10 rozhodnutí, dle kterého nejsou dodavatelé povinni své tvrzení o minimální potřebné dodací době odůvodňovat, neboť pokud by tomu tak bylo, pak by zadavatelé museli zohlednit automaticky veškeré požadavky dodavatelů, které vynesou jako oprávněné.
6. Dle žalobce se žalovaný nezabýval ani důvodem, proč dodavatelé SCANIA a OTOKAR požadovali delší, resp. pozdější termín plnění. K tomu poukázal na rozhodnutí ÚOHS ze dne 26. 5. 2022 ve věci sp. zn. ÚOHS-S0159/2022/VZ (ÚOHS ze dne 26. 5. 2022), v němž tento úřad vůbec neuvádí, že by pevně nastavený termín měl být automaticky pro dodavatele nepřiměřený. Naopak z jeho praxe plyne, že je to především dodavatel, kdo musí posoudit své vlastní schopnosti a nelze argumentovat nedostatečnou kapacitou jen proto, že je pevně dán termín plnění. Přesně tak postupoval dodavatel SCANIA v žádosti o vysvětlení č. 6 ze dne 13. 12. 2022. K tomu žalobce z žádosti citoval.
7. Ke stanovisku žalovaného, dle kterého měl žalobce zadávacími podmínkami omezit hospodářskou soutěž především ve vztahu k dodavateli SCANIA, žalobce namítal, že žalovaný toto své vágní tvrzení nějak nerozvíjí ani neprokazuje jinými důkazními prostředky. Nemá tak jasné, na základě jakých důkazů ke svému závěru dospěl. Z tvrzení SCANIA je patrné, že se jedná o jejich individuální problém. To je podpořeno také tím, že tento dodavatel nepovažoval termín plnění za nezákonný, neboť proti němu nepodal námitky (v případě podání námitek není třeba složit kauci, jak argumentoval žalovaný na straně 10 svého rozhodnutí). Ze strany SCANIA se tedy jednalo pouze o individuální žádost. Navrhovaná délka termínu dodání nebyla dána objektivními okolnostmi, neboť se v obdobných smlouvách na dodávku autobusů CNG zavázala SCANIA i k termínům kratším než 10 měsíců. K tomu žalobce poukázal na konkrétní smlouvy a uvedl, že je již poměrně dlouho veřejně známou informací, že SCANIA výrobu autobusů zastavila, jak veřejně oznámila již v prvním pololetí roku 2023. Je přitom zjevné, že k takovému zásadnímu rozhodnutí musela společnost spět delší dobu. Navzdory tomu žalovaný ve svém rozhodnutí tuto společnost označuje za velmi významného výrobce a dodavatele autobusů.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

Nejedná se o jediný případ, kdy prvostupňový správní orgán a potažmo žalovaný posuzují věc zcela povrchně či spíše tendenčně.

8. Dalším příkladem jednostranného vyhodnocení je žalovaným provedené posouzení námitek společnosti Z-Group a. s. (Z-Group), u které bylo již na první pohled patrné, že svým postupem ve skutečnosti sleduje jiné zájmy, jak bude uvedeno níže. Žalovaný se ani nesnažil zodpovědět otázku, co je přiměřený dodací termín, pouze poukazoval na to, že dodavatel žádal o jeho prodloužení, a proto je termín v rozporu ZZVZ.
9. Dle stanoviska žalobce je právě na dodavateli SCANIA zřejmé, že v různý čas je aktuální možnost dodat předmět plnění u jednotlivých dodavatelů různá. Nedá se objektivně říci, zda je žalobcem stanovený termín opravdu nepřiměřený.
10. K tomu poukázal na obdobné stanovisko žalovaného ve vztahu k dodavateli OTOKAR.
11. Dle žalobce tak žalobou napadenému rozhodnutí žalovaného chybí zohlednění dodavatelů, kteří své nabídky podali a dodací dobu akceptovali. S ohledem na zmíněnou rozhodovací praxi ÚOHS je jasné, že je rozhodnutí žalovaného nezákonné, neboť nevzal v potaz veškeré relevantní okolnosti a nepostupoval tak nestranně. Jeho rozhodnutí je též nepřezkoumatelné, neboť řadu klíčových závěrů žalovaný srozumitelně neodůvodnil a mnohdy se zdá, že nad argumenty žalobce jednoduše „mávnul rukou“, aby bylo potvrzeno opatření prvostupňového správního orgánu.
12. Dále žalobce tvrdil, že žalovaný na některých místech svého rozhodnutí uvádí argumenty, které nebyly předmětem Opatření, žalobce na ně proto nemohl v námitkách reagovat. K tomu žalobce poukázal např. na stranu 11 rozhodnutí žalovaného a měl za to, že mu tím žalovaný upřel možnost obrany.
13. Nad rámec uvedeného žalobce konstatoval, že se nejedná o specifické, ale zcela běžné požadavky na autobusy. Ostatně žalovaný ani neuvedl, v čem by měla být např. uzamykatelná schránka pro potřeby řidiče specifickým požadavkem, který musí být zohledněn v délce doby dodání autobusů. Stejně tak žalovaný na straně 11 rozvedl situaci, že na konci roku 2022 panovaly na trhu negativní důsledky pandemie COVID-19, aniž by toto své tvrzení nějakým věrohodným způsobem prokázal.
14. Dle žalobce je žalované rozhodnutí navíc vnitřně rozporné, neboť žalovaný na jednu stranu uvedl, že dodavatelé nemusí své požadavky na dobu dodání odůvodňovat, na druhou stranu na straně 12 uvedl, že zadávací podmínky nemusí vyhovovat všem potenciálním dodavatelům či být některým z nich přizpůsobovány. Není tak jasné, jak by měl žalobce správně postupovat. Žalobce v zadávacím řízení postupoval tak, jak žalovaný v rozhodnutí požadoval, tedy nepřizpůsoboval zadávací podmínky všem potencionálním dodavatelům, přitom ale byl za takový postup sankcionován.
15. Žalobce opětovně konstatoval, že se žalovaný zabýval pouze těmi dodavateli, pro které nebyl termín dostatečný, přitom poměr těchto dodavatelů vůči dodavatelům, pro které byl termín přijatelný byl 2:2. Žalovaný tak zatížil rozhodnutí vadou, neboť dostatečně nezjistil veškeré okolnosti případu.
16. Ke své argumentaci k námitkám společnosti Z-Group a stanovisku žalovaného k nim žalobce znovu poukázal na veřejně dostupné údaje v obchodním rejstříku, dle kterých ke dni podání žaloby nemá společnost Z-Group vydány výlučně zaknihované akcie. Nemohla by se tak stát vybraným dodavatelem, protože by dle § 48 odst. 9 ZZVZ byla ze zadávacího řízení vyloučena, a to i přesto, že v rozhodnutí o námitkách byla na tuto skutečnost Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

upozorněna. Z veřejně dostupných údajů dále vyplývá, že tato společnost se ani jednou nestala vybraným dodavatelem na plnění některé z veřejných zakázek podobného charakteru. Jde tedy o subjekt, který na trhu nepůsobí jako dodavatel autobusů a současně subjekt, který nesplňuje ani formální předpoklad pro účel zadávacích řízení. Žalobce prvostupňovému orgánu současně doložil, se jedná o ovládající osobu dopravce AKB Bus a. s., se kterým byl v souvislosti se zakázkou na zajištění veřejné dopravy v Chebu v konkurenčním střetu. Je tedy otázkou, zda se nejedná spíše o účelový postup prvostupňového orgánu a žalovaného, neboť uvedené zcela očividně odbyly s tím, že si společnost Z-Group mohla nechat své akcie zaknihovat. Oba správní orgány ale měly na věc pohlížet v souvislostech a nestavět závěry na námitkách subjektu, který evidentně není relevantním dodavatelem daného plnění a u kterého je na místě minimálně uvažovat o jiných motivacích. Ještě problematičtější je skutečnost, že žalovaný na místo toho, aby tuto námitku vypořádal, odbyl ji hypotetickou tezí o možnosti zaknihování akcií, neměl tedy ambici posuzovat případ v souvislostech, nýbrž pouze mechanicky hájil pohled ŘO IROP.

17. Žalobce dále poukázal na své námitky, kde upozorňoval na několik předchozích zadávacích řízení s obdobným předmětem plnění. Žalovaný s jeho námitkami nesouhlasil, ale ve svém rozhodnutí neuvedl (a žalobci tak není jasné) na základě čeho ke svému stanovisku dospěl, resp. v čem přesně měly spočívat relevantní odlišnosti. Jedná se o argument žalovaného „od oka“ či spíše „od boku“, rozhodnutí žalovaného je proto i v této části nepřezkoumatelné. Navíc žalovaný v jiných částech svého rozhodnutí porovnává zadávací řízení s jinými zadávacími řízeními a sám si tak odporuje. Žalovaný na straně 13 svého rozhodnutí vyvrací námitku žalobce o nepřiléhavosti rozhodnutí ÚOHS ze dne 21. 2. 2022, ale blíže nespecifikuje, jak dospěl k závěru, že k dodání autobusů a trolejbusů je svým způsobem dodávkou obdobného charakteru. Dále žalovaný v jiných částech rozhodnutí odmítl žalobcem navrhované zadávací řízení veřejných zakázek na dodávku autobusů s odkazem na to, že se zadávací podmínky a podmínky lišily, přitom ve věci žalobce argumentuje zadávacím řízením s výrazně odlišným předmětem plnění (trolejbusy, které se vyrábí na míru a jejich dodávka podléhá schválení drážního úřadu). Konečně žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že skutečnost, že autobusy nepodléhají schválení drážního úřadu byla vzata v potaz při srovnání termínu předmětu plnění, nijak z toho ale neplyne, jak tomuto závěru dospěl. Proto je rozhodnutí i v této části nepřezkoumatelné.
18. Podle žalobce ÚOHS v citovaném rozhodnutí dospěl k závěru, že očekávaná délka schvalovacího řízení u drážního úřadu je v rozmezí 6 až 8 měsíců. Prostým matematickým odečtem je tak možno dojít k tomu, že bez schválení drážního úřadu je možný dodací termín v rozmezí 5 až 8 měsíců. Při zohlednění specifik výroby trolejbusů je pak jasné, že žalovaným uváděné hodnoty jsou výrazně nadhodnocené.
19. Ve své žalobní argumentaci žalobce dále poukazoval na existenci objektivních okolností a tvrdil, že nepostupoval v rozporu se zásadou zákazu diskriminace. K tomu poukázal na rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008 ve věci sp. zn. 1 Afs 20/2008 a konstatoval, že stanovil termín dodání předmětu plnění s ohledem na své provozní důvody v kombinaci se znalostí, že se nejedná o nepřiměřenou dodací lhůtu. Považoval za samozřejmé, že zadávací podmínky nemohou vyhovovat všem dodavatelům, to ovšem nedělá podmínky automaticky diskriminační nebo nepřiměřené. Po celou dobu od zahájení zadávacího řízení odůvodňoval kratší termín plnění objektivními důvody spočívajícími v nutnosti zajištění dopravní obslužnosti katastrálních území Města Cheb a obce Pomezí nad Ohří. K tomu poukázal na smlouvu o veřejných službách, která byla výsledkem dlouhých jednání mezi Městem Cheb Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

a žalobcem. Popsal okolnosti tohoto jednání s tím, že až dne 16. 9. 2022 Město Cheb uveřejnilo záměr uzavřít smlouvu se žalobcem. Až tento moment byl pro žalobce klíčový pro přípravu zadávacího řízení. Vzhledem k tomu, že nedisponoval vlastními dopravními prostředky, uzavřel nájemní smlouvu s Dopravním podnikem Karlovy Vary o pronájmu autobusů. Tento model byl řešením pro přechodné období. Součástí nájemní smlouvy bylo ujednání, že v případě provozních důvodů může být pronajímatelem počet pronajatých autobusů redukován. Logickým a legitimním cílem žalobce proto bylo, aby tento přechodný model trval co nejkratší dobu. Žalobce popsal podrobnosti vyplývající z nájemní smlouvy a ze smlouvy ze dne 15. 12. 2022 o veřejných službách v přepravě cestujících v režimu mimořádné situace s městem Cheb (Mimořádná smlouva), která byla nahrazena smlouvou o veřejných službách v přepravě cestujících ze dne 28. 4. 2023 (Řádná smlouva). Podle obou smluv, resp. jejich příloh č. 2, byl žalobce povinen udržovat vozový park v počtu 9 autobusů o zde daných rozměrech a kapacitě (větší autobusy) a 4 autobusy o zde uvedených rozměrech a kapacitě (menší autobusy). Město Cheb v průběhu jednání akcentovalo požadavek na co nejrychlejší nasazení nových autobusů. Především přechodný model sebou nesl pro žalobce riziko, že by pronajatá vozidla mohla být vyžádána pronajímatelem zpět a žalobci by zůstalo pouze 10 autobusů, čímž by přestal splňovat požadavky Města Cheb a své povinnosti ze smluv (objektivní okolnosti). To však žalovaný zcela opominul.

20. Na straně žalobce tak byl dán naprosto objektivní zájem, aby byly nové autobusy dodány co nejdříve a mohl služby poskytovat vlastními vozidly na požadované úrovni. Uvedené jasně vysvětlil a doložil důvody, o kterých je přesvědčen, že jsou objektivní. Poukázal na Mimořádnou smlouvu, dle jejíž přílohy č. 2 byl povinen dodržovat technické a provozní standardy, a tedy zajistit dostatečný vozový park. Je tak zřejmé, že v době zahájení a v průběhu veřejné zakázky existovaly jiné potřeby žalobce, které představovaly objektivní důvody dle výše zmíněné judikatury NSS a rozhodovací praxe ÚOHS ze dne 21. 1. 2022, sp. zn. ÚPHS-SO502/VZ, z obou rozhodnutí citoval.
21. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že měl připravovat zadávací řízení přede dnem 15. 9. 2022, minimálně že tak mohl činit po dni 26. 7. 2022, kdy byly dokončeny korporátní změny v rámci struktury žalobce. Žalovaný ale nezohlednil povinnost žalobce postupovat s péčí řádného hospodáře. Zahájení přípravy zadávacího řízení po schválení smlouvy zastupitelstvem Města Cheb a následném zveřejnění záměru bylo jediným rozumným přístupem.
22. Žalobce dále nesouhlasil se závěrem žalovaného, že nestanovil zcela jasně začátek termínu plnění, čímž měl ve spojení se stanovením fixního (nejzazšího) termínu plnění porušit zásadu transparentnosti. Naopak stanovením jasného (nejzazšího) termínu bylo všem potenciálním dodavatelům jasné, do kdy bude muset být dodávka autobusů splněna. Žalovaný posuzoval termín splnění předmětu veřejné zakázky pouze se zohledněním námitek dodavatele SCANIA. Pokud by žalobce přijal názory žalovaného o nepřipustnosti fixního termínu splnění, musel by být tento způsob stanovení termínu zapovězen. ZZVZ však stanovení nejzazšího pevného termínu připouští a v praxi se běžně používá. Žalobce navíc nejistotu plynoucí dodavatelům z možného faktického zkrácení termínu plnění maximálně férově kompenzoval v zadávacích podmínkách tím, že dal vybranému dodavateli možnost posoudit bezprostředně před uzavřením smlouvy, zda je pro něj termín reálný či nikoli.
23. Dle žalobce je tak žalobou napadené rozhodnutí nedostatečně odůvodněné, protože je nepřezkoumatelné. Zároveň je zatíženo vnitřní rozporností, kdy žalovaný odmítl dodávky autobusů v jiných zadávacích řízeních jako dodávky obdobného charakteru, ale dodávky Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

trolejbusů bez bližšího odůvodnění za dodávky obdobného charakteru považoval. Názor žalobce podporuje i judikatura NSS a citoval z rozsudku č. j. 1 Afs 92/2012-45. Žalované rozhodnutí je též nezákonné, neboť se žalovaný nevypořádal se všemi námitkami žalobce a vytýkal žalobci, že dodržoval povinnosti stanovené zákonem.

24. Žalobce zopakoval, že nepostupoval v rozporu se zásadou zákazu diskriminace, kdy dle rozsudku NSS ze dne 5. 6. 2008 ve věci sp. zn. 1 Afs 20/2008 není porušením této zásady skutečnost, jestliže zadavatel stanoví zadávací podmínky odůvodněné objektivními okolnostmi, v takovém případě lze určité dodavatele znevýhodnit.
25. Ve *druhém žalobním bodu* žalobce tvrdil nepřezkoumatelnost a nesprávné právní posouzení výše finanční opravy. Poukázal na Přílohu č. 1 Obecných pravidel pro žadatele a příjemce, verze 3 (Obecná pravidla) a správními orgány vytýkané porušení č. 11 dokumentu „Finanční opravy za nedodržení postupu stanoveného v ZZVZ a v MPZ (finanční opravy). Namítal, že k porušení § 36 odst. 1 ve spojení s § 6 odst. 1, 2 ZZVZ nedošlo pro existenci zmíněných objektivních okolností.
26. K samotnému odůvodnění výše finanční opravy žalobce tvrdil, že mělo být již v Opatření, což se nestalo. ŘO IROP nesprávně právně posoudil možnost aplikace snížené sazby finanční opravy (5 % při zajištění minimální míry hospodářské soutěže), neboť neuvedl, z jakého konkrétního důvodu není oprava ve výši 5 % postačující. Součástí Opatření mělo být i podrobné hodnocení, z jakých důvodů byla zvolena konkrétní sazba finanční opravy a měly zde být uvedeny polehčující a přitěžující okolnosti. Citoval z odůvodnění Opatření k uložení finanční opravy ve výši 10 % a tvrdil, že takové odůvodnění nijak nezodpovídá otázku, proč nebyla uplatněna sazba ve výši 5 %. Žalovaný ve svém rozhodnutí pak nezákonně nahradil povinnost prvostupňového orgánu, neboť měla být výše finanční opravy dostatečně přezkoumatelně a transparentně odůvodněna již v Opatření, jak vyplývá i z rozhodnutí správních soudů.
27. Dále žalobce poukázal na argumentaci žalovaného, který se zabýval i částí B veřejné zakázky, ačkoli odůvodnění Opatření část B vůbec nezmiňuje.
28. Žalobce dále tvrdil, že je výše opravy 10 % vztažena k celkové hodnotě veřejné zakázky, nicméně až z žalobou napadeného rozhodnutí se dozvěděl, že minimální úroveň hospodářské soutěže, která odůvodňuje sazbu 5 %, nebyla zachována pouze v části B veřejné zakázky. I v tom je žalované rozhodnutí nesprávné, nepřezkoumatelné a krácení dotace zjevně nepřiměřené. K argumentaci žalovaného o minimální úrovni hospodářské soutěže žalobce uvedl, že nevychází z relevantních informací, neboť žádosti o prodloužení termínu plnění byly pouze v části A veřejné zakázky a u té sám žalovaný konstatoval, že jistá míra hospodářské soutěže zachována byla. Ani jedna z žádostí o prodloužení termínu plnění nesměřovala vůči části B. Žalovaný se však tou skutečností vůbec nezabýval a konstatoval, že nedošlo k zajištění minimální úrovně soutěže, neboť byla podána jedna nabídka. Jeho rozhodnutí je tak postiženo vadou nepřezkoumatelnosti a nesprávnosti, neboť žalovaný zaměňuje skutkové okolnosti části A, a tyto vztahuje na část B. Samotná skutečnost, že byla podána jediná nabídka, navíc bez dalšího neznamená, že nedošlo k zajištění minimální úrovně soutěže. Taková postup žalovaného je čistě spekulativní, hypotetický, nijak odůvodněný, jak vyplývá z rozsudku NSS, který žalovaný sám citoval, a sice rozsudku č. j. 2 Afs 192/2018-74, bod 37.
29. Dle žalobce žalovaný ve svém rozhodnutí dále nijak neodůvodnil, zda byly při ukládání finanční opravy vzaty do úvahy veškeré okolnosti daného případu, charakter a závažnost Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

daného pochybení i charakter a hodnota zakázky. Navíc měly být takové úvahy součástí Opatření správního orgánu I. stupně. Žalovaný se ale spokojil s konstatováním, že v části B žalobce nezajistil minimální úroveň soutěže, neboť byla podána jedna nabídka. Tato skutečnost však sama o sobě neznamená, že nedošlo k zajištění minimální úrovně soutěže, což bylo judikováno i NSS. Názor žalobce o nepřezkoumatelnosti žalovaného rozhodnutí podtrhuje i skutečnost, že žalovaný shledal reálné omezení soutěže. Z jeho rozhodnutí však nevyplývá, jak k tomuto dospěl. Veškeré žádosti o prodloužení termínu plnění se týkaly části A, u níž žalovaný sám uzavřel, že minimální míra soutěže byla zajištěna.

30. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného a další podání účastníků řízení

31. V písemné vyjádření k žalobě žalovaný argumentoval obdobně jako v odůvodnění svého rozhodnutí. Stručně popsal skutks činí žalobce, že je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
32. K námitkám stran termínu plnění veřejné zakázky konstatoval, že se posouzením jeho přiměřenosti důsledně zabýval. Stěžejními podklady pro posouzení byly informace od potenciálních dodavatelů jakožto soutěžitelů na relevantním trhu o tom, v jakém termínu jsou schopni předmětná vozidla dodat, neboť právě tyto informace nejlépe dokládají situaci na relevantním trhu v době běhu lhůty pro podání nabídek. Nepřiměřenost doby pro dodání poptávaných vozidel při srovnání s potřebnými dodacími dobami uváděnými dodavateli SCANIA, OTOKAR a Z-Group, kdy se jedná v podstatě o poloviční dobu, je tak zcela zjevná. Za této situace nepovažoval za nezbytné zjišťovat přesnou hranici pro rozlišení ještě přiměřené doby pro dodání předmětu plnění od doby již nepřiměřené, např. prostřednictvím znaleckého posudku. I když dva dodavatelé považovali termín dodání předmětu zakázky za splnitelný, stále zůstává skutečností, že se v daném případě o veřejnou zakázku zajímali i další relevantní dodavatelé, kteří v průběhu zadávacího řízení namítali nepřiměřeně krátký termín. Žalobce tyto jejich výhrady nerefletoval a tito potenciální dodavatelé nakonec nabídku nepodali. Je tak evidentní, že předmětná zadávací podmínka mohla odradit od účasti v zadávacím řízení některé potenciální dodavatele a zjevně tak vytvořila bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže ve smyslu § 36 odst. 1 ZZVZ. Přinejmenším tyto dodavatele brojící proti nepřiměřenosti termínu skutečně daná zadávací podmínka odradila od podání nabídky. Pokud v rozhodnutí na straně 10 uvedl, že dodavatelé nejsou povinni svá tvrzení o minimální potřebné dodací době odůvodňovat chtěl tím toliko říci, že je to zadavatel, na rozdíl od dodavatelů namítajících nepřiměřenost zadávacích podmínek, na kom leží důkazní břemeno, resp. kdo musí obhájit, že jsou zadávací podmínky stanoveny přiměřeně rozsahu a složitosti předmětu veřejné zakázky. Žalobce nepřednesl dostatečné věcné důvody svědčící pro nutnost stanovení termínu dodání vozidel zvoleným způsobem, resp. ty důvody, které žalobcem v námitkách předložil, žalovaný v napadeném rozhodnutí vyvrátil. Vedle toho pak žalobce obhajuje přiměřenost termínu tím, že zpochybňuje relevantnost dodavatelů, jejich výhrad a námitek, což však pro unesení důkazního břemene ohledně přiměřenosti nepostačuje.
33. Dle žalovaného dodavatel zcela jistě může v námitkách proti nepřiměřeně krátkému termínu plnění argumentovat nedostatkem svých kapacit pro splnění předmětu veřejné zakázky ve stanoveném termínu, avšak je na zadavateli, aby na základě objektivních skutečností posoudil, zda je neschopnost včasného splnění předmětu veřejné zakázky pouze

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

individuálním problémem konkrétního dodavatele nebo jde o problém týkající se všech či alespoň podstatné části relevantních dodavatelů. Dle názoru žalovaného nešlo v posuzovaném případě o ojedinělý, individuální případ neschopnosti dodavatele splnit stanovený dodací termín na základě čistě subjektivních důvodů na straně dodavatele. To plyne jak z počtu obdržených námitek a žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace, tak i z jejich odůvodnění. Podání námitek, návrhu či podnětu k ÚOHS je právem dodavatele. Jejich využití či nevyužití nemůže nijak svědčit o zákonnosti zadávacích podmínek. Specifičnost požadavků žalobce je zřejmá již z jejich samotného vymezení v zadávací dokumentaci, kdy je požadováno přizpůsobení příslušné technické výbavy podmínkám MHD Cheb a v případě uzamykatelné schránky pro potřeby řidiče si žalobce (zadavatel) vymínil, že řešení podléhá jeho schválení po předvedené nabídce. Dodavatelé tedy museli počítat i s tím, že je jimi standardně dodávané řešení uzamykatelné schránky pro potřeby řidiče zadavatel neschválí a bude požadovat řešení jiné, odlišné od standardu. Žalobcem odkazovaná pasáž odůvodnění rozhodnutí na straně 11 je reakcí na jeho námítky, že stanovené technické podmínky pro autobusy údajně byly standardní a nebylo zapotřebí vyrábět autobusy na míru. O žádné vadě rozhodnutí spočívající v upření práva procesní obrany žalobci, tak v této souvislosti nelze hovořit.

34. K námitce vnitřní rozpornosti rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobní tvrzení ve vztahu ke společnosti Z-Group nemohou jednoznačně diskvalifikovat tuto společnost jako relevantního dodavatele. Pokud by byly námitky dodavatele Z-Group žalobcem při jejich vypořádání shledány jako námitky oprávněné osoby dle § 241 odst. 1 písm. a) ZZVZ, tj. osoby již postupem zadavatele hrozí nebo vznikla újma, musel by se jimi žalobce věcně zabývat. Stejně hledisko je nutno uplatnit i ze strany poskytovatele dotace a žalovaného při kontrole dodržení pravidel ZZVZ žalobcem jako příjemcem dotace. Proto poskytovatel dotace ani žalovaný nemohli námitky společnosti Z-Group zcela ignorovat s odůvodněním, že jde o námitky tolik účelové a podané osobou, která není relevantním dodavatelem. Zadávací podmínky každé veřejné zakázky je nutné posuzovat samostatně s ohledem na veškerá specifika dané zakázky a její celkový kontext. V rámci vypořádání nebylo třeba, aby v odůvodnění vyjmenovával jednotlivé odlišnosti žalobcem odkazovaných zakázek od nyní posuzované. Žalobce účelově klade přehnané nároky na odůvodnění rozhodnutí.
35. K žalobcem namítanému rozhodnutí ÚOHS žalovaný uvedl, že závěry úřadu o minimální lhůtě pro dodání tří kusů trolejbusu v délce 13-14 měsíců neinterpretovat tak, že jednoznačně dokládají nepřiměřenost stanovené doby pro dodání 11 kusů autobusů dle specifických požadavků zadavatele v posuzované zakázce (v daném případě max 6 měsíců, v praxi poté jen cca 4 měsíce), ale jako jeden z indikátorů nepřiměřenosti ve spojení s dalšími relevantními skutečnostmi (zejména výhradami samotných dodavatelů v zadávacím řízení).
36. K tvrzení žalobce o objektivních okolnostech pro krátkost termínu plnění žalovaný konstatoval, že tak žalobce činil již v námitkách. Žalovaný v rozhodnutí vyvrátil argument žalobce, že objektivní potřeba rychlého pořízení vlastních autobusů byla vyvolána čl. 8.4 nájemní smlouvy. Žalobce v žalobě uvedl nové skutečnosti, které v řízení netvrdil, proto je nemohl rozhodnutí jakkoli zohlednit. Z nájemní smlouvy dostupné v registru smluv není patrné, jaké rozměry a kapacitu mají jednotlivé pronajaté autobusy a nelze tak hovořit o jakékoli vadě žalobou napadeného rozhodnutí, pokud se žalovaný těmito skutečnostmi nezabýval.
37. K nesouhlasu žalobce se závěrem žalovaného, že měl žalobce připravovat zadávací řízení přede dnem 15. 9. 2022 žalovaný setrval na svém stanovisku, že žalobce mohl započít Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

s přípravou zadávacího řízení minimálně po 26. 7. 2022, kdy byly dokončeny zásadní korporátní změny v rámci jeho struktury. Zahájení příprav zadávacích podmínek v uvedeném předstihu, případně i zahájení samotného zadávacího řízení, které by bylo možné v případě zmaření uzavření smlouvy o veřejných službách v přepravě cestujících zrušit, by nebylo za daných okolností v rozporu s povinností žalobce postupovat s péčí řádného hospodáře.

38. Žalovaný nesouhlasil ani s odmítnutím závěru žalovaného, že stanovení termínu pevným (nejzazším) datem bez určení jeho začátku neobstojí z hlediska zásady transparentnosti. Ačkoli ZZVZ skutečně nebrání zadavateli stanovit termín plnění předmětu veřejné zakázky pevným (nejzazším) datem, je v takovém případě nutné, aby pevně stanovený termín poskytoval, i se zohledněním obvyklých průtahů v zadávacím řízení, potenciálním dodavatelům dostatečnou dobu od okamžiku uzavření smlouvy na splnění předmětu zakázky, a vyhověl tak zásadám přiměřenosti a zákazu diskriminace. V případě posuzované zakázky však těmto požadavkům žalobce nevyhověl. Uvedené žalobce nemůže zhojit tím, že v zadávací dokumentaci uvedl předpokládané datum účinnosti smlouvy a popsál mechanismus, pokud účinnost smlouvy nastane později.
39. K tvrzení o nepřezkoumatelnosti a nesprávnému právnímu posouzení stanovení výše finanční opravy žalovaný uvedl, že je odůvodnění rozhodnutí v souladu s Přílohou č. 1 Obecných pravidel pro žadatele a příjemce (Pravidla) v prvostupňovém rozhodnutí, tedy tam nechybělo. V žalobou napadeném rozhodnutí bylo pouze v reakci na námítky žalobce podrobněji rozvedeno, mj. k neuplatnění sazby 5 % z částky poskytnuté podpory. K tvrzení o nesrozumitelnosti a vnitřní rozpornosti žalovaný citoval ze svého rozhodnutí a uvedl, že „jistá míra“ hospodářské soutěže ve smyslu užitém v napadeném rozhodnutí je vyšší než „minimální výše“ hospodářské soutěže, jak se (možná vědomě účelově) snaží tvrdit žalobce, pročez napadené rozhodnutí v této části netrpí žádnou nesrozumitelností či vnitřní rozporností. Je z něj jednoznačně zřejmé, že zachování alespoň minimální míry hospodářské soutěže nebylo shledáno ani v jedné části veřejné zakázky.
40. K poukazu žalobce na rozsudek NSS č. j. 2 Afs 192/2018-74 žalovaný konstatoval, že v případě nyní posuzované veřejné zakázky není relevantní trh podobně specifický, resp. není nijak výjimečně úzký, jak patrně již z okruhu dodavatelů zájímajících se o část A veřejné zakázky. Přitom vzhledem k obdobnému předmětu plnění v obou částech veřejné zakázky lze pro obě tyto části uvažovat o shodném relevantním trhu, resp. okruhu potenciálních dodavatelů. Žalobcem odkazované závěry z citovaného rozsudku nelze bez dalšího aplikovat na nyní řešený případ. Žalovaný proto nepochybil, když v napadeném rozhodnutí založil své na tom zjištění, že v části B veřejné zakázky nebyla zachována ani minimální míra hospodářské soutěže, a na skutečnosti, že na tuto část byla podána pouze jedna nabídka.
41. Žalovaný nesouhlasil ani s tvrzením žalobce, že v obou rozhodnutích správních orgánů absentují úvahy při ukládání finanční opravy zohledňující veškeré okolnosti daného případu, charakter a závažnost daného pochybení, charakter a hodnotu zakázky. Veškeré tyto okolnosti byly v souladu s Přílohou č. 1 Pravidel zohledněny a jsou popisovány v odůvodnění obou rozhodnutí, kde jsou jmenovány, přičemž struktura a míra podrobnosti obou rozhodnutí je standardní a v souladu s požadavky zákona.
42. Žalovaný odmítl i tvrzení žalobce, že mu byla v důsledku údajně nedostatečného odůvodnění stanovení výše finanční opravy již v prvostupňovém rozhodnutí odejmuta zákonná možnost podat námítky. Toto tvrzení vyvrací již samotný fakt, že žalobce podal

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

proti odůvodnění výše finanční opravy námitky věcného charakteru. Zjištění, že měl kratší termín dopad do hospodářské soutěže je v napadeném rozhodnutí uváděn pouze ve vztahu k části A veřejné zakázky. K tomu dospěl na podkladě skutečnosti, že se několik dodavatelů prokazatelně zajímalo o veřejnou zakázku, neboť podali žádost o vysvětlení zadávací dokumentace, případně námitky proti zadávacím podmínkám. V nich namítali nepřiměřeně krátký dodací termín, resp. požadovali delší. Žalobce jejich připomínky nerefletoval a tito dodavatelé nakonec nabídku nepodali. V obou částech veřejné zakázky však žalovaný dospěl k závěru, že minimální míra hospodářské soutěže zajištěna nebyla. I kdyby tomu tak bylo jen v jedné z obou částí zakázky, nebylo by možné uplatnit sazbu 5 %, neboť, jak uvádí sám žalobce, veřejná zakázka musí být posuzována jako celek. Sazba finanční opravy se rovněž počítá z částky poskytnuté podpory na veřejnou zakázku jako celek, tedy z obou částí veřejné zakázky. Žalobou napadené rozhodnutí tak není nezákonné, když stanovuje finanční opravu za zjištěné porušení ZZVZ žalobcem (zjištění A.1) ve výši 10 % z částky poskytnuté podpory, tento závěr je v rozhodnutí odůvodněn.

43. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.
44. V replice k vyjádření žalovaného (v podání ze dne 13. 5. 2025) a v reakci na repliku žalobce (v podání ze dne 22. 5. 2025) účastníci setrvali na svých stanoviscích a argumentovali obdobně jako v průběhu správního řízení, resp. v odůvodnění rozhodnutí správních orgánů a žalobě.

Posouzení Městským soudem v Praze

45. Při ústním jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Zástupce žalobce zdůraznil, že žalobce jako zadavatel zná nejlépe své potřeby a je tak nejlépe schopen určit podmínky veřejné zakázky. V postupu žalobce se nejednalo o libovůli, postupoval autonomně v mezích zákona. Termín se odvíjel od jeho důvodných potřeb, kdy přebíral závazek dopravní obslužnosti na daném území, proto potřeboval vozový park, k čemuž dočasně využil park spřízněné osoby. Krátkost Termínu tak byla základním požadavkem. Nepřiměřenost Termínu nebyla dostatečně zjištěna a odkazy na rozhodnutí ÚHOS nebyly případné s ohledem na jiný skutkový stav. K námitkám jiných možných dodavatelů konstatoval, že dvě nabídky, kdy třetí byla po lhůtě, lhůtu akceptovaly. Každý, kdo se proti termínu ohrazoval, tak činil z různých důvodů, včetně společnosti Z-Group, která je přímým konkurentem žalobce. Nadto tato společnost formálně nemohla podmínky zadávacího řízení splnit, ani to nebylo vzato v potaz. Není tak dán podklad pro závěr žalovaného, že byl Termín nepřiměřený a měl fatální dopad na soutěž. Poukazoval i na absenci zdůvodnění výše korekce 5 %, prvostupňové rozhodnutí se k tomu nevyjádřilo a žalovaný tak učinil v minimální míře. Zástupce žalovaného poukázal na to, že souhlasil s pro souzení věci bez ústního jednání, proto odkázal na obě rozhodnutí a svá vyjádření v průběhu řízení před soudem.
46. Soud důkazy neprováděl, neboť jsou součástí spisového materiálu, z něhož soud při přezkumu zákonnosti vždy vychází a jímž se podle ustálené judikatury správních soudů důkaz neprovádí.
47. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nezákonnosti, který je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
48. Při posouzení vyšel z následující právní úpravy:

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

49. Podle ustanovení § 36 odst. 1 ZZVZ *zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.*
50. Podle ustanovení § 6 odst. 1, 2 ZZVZ *zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti. (2) Ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.*
51. Podle ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel *Poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. i).*
52. Mezi účastníky nebyl sporný skutkový stav, soud jej proto ověřil z obsahu spisového materiálu a přistoupl k vypořádání žalobních bodů.
53. K *prvnímu žalobnímu bodu* soud předně uvádí, že v tomto rozsahu neshledal žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Soud při posouzení vyšel z ustálené judikatury NSS, dle které *zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost lze přitom podle ustálené rozhodovací praxe správních soudů považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Azs 47/2003 - 130, případně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006 - 74).*
54. V projednávané věci žalobou napadené rozhodnutí těmito požadavkům dostalo. Z jeho odůvodnění je totiž zřejmé, jakými úvahami byl žalovaný veden, jakými skutečnostmi se zabýval, z jakých důvodů a na základě jakých konkrétních skutečností své závěry učinil. Zároveň se dostatečně vypořádal se všemi základními námitkami, jež žalobce v průběhu správního řízení uplatnil. Žalovaný nebyl povinen provádět všechny dílčí žalobcem navrhované důkazy, či vážit veškeré žalobcem předestírané dopady alternativních řešení transakce. Postačuje, že prezentoval ucelený právní názor na provedená skutková zjištění, pročez tento poskytuje dostatečnou oporu výroku napadeného rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí lze seznat, na základě jakých podkladů a na základě jakých úvah žalovaný dospěl ke svým závěrům. Nenastala situace, kdy by žalovaný dospěl k závěrům na základě úvah, jež by byly žalobci skryty, s nimiž by nemohl polemizovat. O tom ostatně svědčí také skutečnost, že žalobce uplatnil ke každému z dílčích zjištění žalovaného rozsáhlou žalobní argumentaci. Rozhodnutí tak není nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
55. Žalobou napadené rozhodnutí není ve vztahu k námitkám tohoto žalobního bodu ani nesrozumitelným, neboť dostalo požadavkům judikatury NSS, dle které *NSS připomíná, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, tedy nesrozumitelnosti či nedostatku důvodů, kvůli kterým skutečně nelze rozhodnutí věcně* Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

přezkoumat (např. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, čj. 1 Afs 92/2012-45). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů pak musí být „vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). [17] Správní orgán nemusí výslovně reagovat na každou dílčí námitku. V rovině věcného posouzení může vystavět vlastní argumentaci, v jejíž konkurenci pak námitky účastníků neobstojí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů má proto místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. již cit. rozsudek NSS č. j. 1 Afs 92/2012, bod 28, nověji rozsudek NSS ze dne 17. 8. 2023, č. j. 1 Afs 66/2023-79, bod 23).

56. Po přezkoumání skutkového stavu, jak vyplynul z obsahu spisového materiálu a jak byl účastníky tvrzen, však soud dospěl k závěru, že je žalobou napadené rozhodnutí v daném rozsahu (první žalobní bod) nezákonné. K tomu soud stručně rekapituluje ze spisového materiálu žalovaného, dle kterého žalobce/zadavatel v zadávací dokumentaci v čl. 5.1 Doba plnění veřejné zakázky stanovil mimo jiné její dokončení v plném rozsahu nejpozději ke dni 31. 3. 2023. Lhůta pro podání nabídek byla stanovena do dne 24. 11. 2022 do 10:00 hodin. V průběhu zadávacího řízení se dále měnil Termín v reakci na dotaz dodavatele SCANIA, který žádal o úpravu termínu (vše pro část A veřejné zakázky) do 10 měsíců od účinnosti smlouvy, pročez byla lhůta pro podání nabídek prodloužena do dne 8. 12. 2022 do 10:00 hodin. S ohledem na změny v technické specifikaci předmětu zakázky pak žalobce jako zadavatel změnil termín dokončení podruhé, a to do dne 30. 6. 2023 s ohledem na předpoklad, že se účinnost smlouvy očekávala pravděpodobně ke dni 30. 1. 2023. Proto prodloužil lhůtu pro podání nabídek do dne 29. 12. 2022 do 10:00 hodin. V průběhu zadávacího řízení se žalobce/zadavatel opakovaně vyjadřoval, respektive poskytoval vysvětlení zadávací dokumentace různým subjektům, vypořádával také námitky, mj. stěžovatele OTOKAR (námitky ze dne 28. 11. 2022), kdy OTOKAR požadoval změnu termínu alespoň 8 měsíců od účinnosti smlouvy). Dále žalobce/zadavatel poskytl vysvětlení ze dne 13. 12. 2002 možnému dodavateli SCANIA, který považoval termín dodání do pěti měsíců od podpisu smlouvy jako hraniční i v době hospodářského růstu. Dne 29. 12. 2022 uplatnil námitky potenciální dodavatel Z-Group, který rovněž brojil proti termínu dodání vozidel do 30. 6. 2023 jako nepřiměřeně krátkému, a tedy v rozporu s § 6 a § 36 odst. 1 ZZVZ. Žalobce/zadavatel ve vysvětlení/v reakci na námitky jejich argumentaci nevyhověl. Ve lhůtě pro podání nabídek žalobce/zadavatel obdržel pro část A veřejné zakázky celkem dvě nabídky dodavatele KAR group (KAR) a SOR Libchavy (SOR), přičemž vybraným dodavatelem se stal KAR.
57. Jak již bylo výše uvedeno, žalobce byl sankcionován, respektive mu byla ponížena dotace za postup v rozporu s § 36 odst. 1 ve spojení se zásadou přiměřenosti dle § 6 odst. 1 a zásadou zákazu diskriminace dle § 6 odst. 2 ZZVZ, neboť nestanovil zadávací podmínky, konkrétně termín dodání zakázky, přiměřeně rozsahu a parametrům předmětu plnění, čímž zadávací podmínky určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo konkurenční výhodu a vytvářely tak bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, což mohlo zaručovaly omezit okruh potenciálních dodavatelů a tím mohlo dojít k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky.
58. Podle stanoviska soudu takový závěr žalovaného na základě zjištěného skutkového stavu neobstojí. Jak vyplývá z výše citovaného ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel může žalovaný jako poskytovatel dotace nevyplatit její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

nedodržel účel dotace nebo podmínky, ze kterých byla dotace poskytnuta. Je ale třeba postavit na jisto, že příjemce dotace takové povinnosti porušil. Postup žalobce však nelze shledat v rozporu s § 36 odst. 1 ZZVZ, dle kterého zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže, ani v rozporu s § 6 odst. 1, 2 téhož zákona, spočívajícím v nedodržení zásady transparentnosti a přiměřenosti a zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace.

59. Vzhledem k tomu, že podle ustálené judikatury správních soudů tvoří obě rozhodnutí správních orgánů jeden celek, bude soud v zásadních bodech respektovat argumentační linii Opatření, neboť žalovaný jeho závěry aproboval a žalobce v žalobě namítal obdobně jako v námitkách proti stanovisku Centra a proti prvostupňovému rozhodnutí.
60. Soud nemohl vejít na poukaz na časovou osu, žádosti o vysvětlení (Scania a tazatel MT Legal) a námitky (OTOKAR a Z-Group) stran délky Termínu a závěry, které z nich byly správními orgány ve vztahu k Termínu dovozeny. Soud ve shodě se žalobcem považuje za racionální a hospodárné vyčkat se započítím zadávacího řízení do doby, kdy Město Cheb schválilo smlouvu o veřejných službách k zajištění DO (dne 15. 9. 2022) a posléze uveřejnilo záměr uzavřít takovou smlouvu se žalobcem/zadavatelem (dne 16. 9. 2022). Žalobce ostatně své strukturální změny nerozporoval a sám rovněž uváděl, že uzavření smlouvy s Městem Cheb předcházela dlouhá jednání. Samotná existence těchto, v časové ose předcházejících, skutečností tak není sama o sobě podkladem pro závěr správních orgánů o tom, že měl žalobce přistoupit k přípravě zadávacího řízení před schválením smlouvy o veřejných službách (DO) a před zveřejnění záměru Města Cheb uzavřít s ním smlouvu. Také doba, která od schválení smlouvy a zveřejnění záměru uplynula do zahájení zadávacího řízení žalobcem (od schválení záměru dne 16. 9. 2022 do dne 24. 10. 2022), se soudu nejeví nijak dlouhá s ohledem na specifika takového řízení.
61. Nelze rovněž nevidět, že žalobce v odpovědích na žádosti o vysvětlení/námitky proti zadávací dokumentaci (krátkost Termínu) jeho délku opakovaně vysvětloval poukazem na výše specifikované objektivní okolnosti existující v době zadávacího řízení, které jej k tomu vedly (potřeba nových CNG autobusů, nájemní smlouva pro přechodné období a závazky z Mimořádné smlouvy a další). Žalobce tak činil i v obraně proti stanovisku Centra a Opatření, tedy v průběhu celého zadávacího řízení. Žalobce v námitkách proti stanovisku Centra a Opatření také blíže vysvětlil, proč byl stanoven Termín právě tak, jak je uvedeno v zadávací dokumentaci a poukázal na Mechanismus řešení případných prodlev v průběhu zadávacího řízení a možnost vybraného dodavatele vyjádřit se s konečnou platností před uzavřením smlouvy, zda je pro něj Termín splnitelný, bez nutnosti složení kaucí. Uvedené přitom platilo od počátku pro všechny budoucí dodavatele.
62. Mezi účastníky nebylo sporu o významu Termínu při zadávacím řízení a soud přisvědčuje obecným závěrům správní rozhodovací praxe o významu stanovení termínu plnění, na kterou správní orgány poukazovaly. Spornou je ale jejich aplikace na konkrétní skutkový stav v nyní projednávané věci vyúsťující v závěry správních orgánů o tom, že se žalobce dopustil porušení zákona. Správní orgány totiž zaměřily svou pozornost, a bez jakýchkoliv pochybností vešly, na tvrzení o nepřiměřenosti Termínu ze strany potenciálních dodavatelů (Scania, OTOKAR, žadatel MT Legal, Z-Group), a při znalosti skutkových okolností ani blíže neposuzovaly jejich předpoklady účastnit se veřejné zakázky (u Scania veřejně známá informace, že výrobu autobusů společnost zastavila, u OTOKAR otázka cla) a jejich možnou motivaci (u Z-Group nezaknihované akcie, konkurent). Správní orgány dále nesprávně Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

použily na podporu své argumentace jako „obdobný“ případ (správní praxi) rozhodnutí ÚOHS (sp. Zn. SO502/2021/VZ, aniž by zohlednily, že je dodávka trolejbusů ojedinělá povahou daného dopravního prostředku a je vázána na rozhodnutí drážního úřadu, jehož vydání pochopitelně délku doby plnění prodlužuje, pročez takový případ nelze pro stanovení přiměřeného Termínu ve věci žalobce užít. Správní orgány přitom bez dalšího nevěšly na žalobcem odkazovaná jiná obdobná řízení (s obdobným předmětem plnění – autobusy). Kromě toho správní orgány při hodnocení (nepřiměřenosti Termínu rovněž nevzaly v úvahu, že s jeho dobou (klouzavým počátkem i pevným koncem) neměli potíže jiní dva dodavatelé, z nichž jeden se stal vybraným dodavatelem. Tzv. klouzavý začátek termínu splnění zakázky zákon nezapovídá a pokud jej tedy žalobce v zadávací dokumentaci za existujících objektivních skutečností a s ohledem na znalost poměrů využil, je nerozhodné, zda mělo stanovisko Centra v tomto směru doporučující charakter, jak správní orgány tvrdí, či nikoli.

63. Za významnou soud považuje také skutečnost, že správní orgány nevzaly v úvahu existenci výše uvedených objektivních okolností na straně žalobce (na jejichž výčet soud na tomto místě pro stručnost odkazuje), existujících přitom po celou dobu zadávacího řízení.
64. Právě nezohlednění těchto v době řízení existujících objektivních okolností na straně žalobce a zaměření se na nesouhlasy potenciálních dodavatelů a nerelevantní rozhodovací praxi ÚOHS bez přihlédnutí k tomu, že jiní dva soutěžitelé Termín bez dalšího akceptovali, způsobilo nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Správní orgány přitom nezohlednily ani žalobcem citovanou a výše již zmíněnou judikaturu NSS-rozsudek ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008-152, dle kterého *Zadavatel je oprávněn využít prostor daný zákonem a prostřednictvím stanovení úrovně ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů nebo technických kvalifikačních předpokladů znevýhodnit některé dodavatele. Toto je možné pouze tehdy, je-li to odůvodněno objektivními okolnostmi.* Ani rozhodnutí ÚOHS ze dne 26. 5. 2022, sp. zn. ÚOHS-SO159/2022/VZ, kde se uvádí *Je nepochybné, že po zadavateli nelze požadovat, aby stanovené zadávací podmínky měly na všechny dodavatele stejný dopad. Přesto případné omezení musí být vždy odůvodnitelné oprávněnými potřebami zadavatele a je to právě on, kdo musí unést důkazní břemeno, že se skutečně nejedná o bezdůvodnou překážku v hospodářské soutěži dodavatelů o veřejnou zakázku.*
65. Podle zjištěného skutkového stavu tak nelze rozumně uzavřít, že byl Termín pro splnění zakázky nepřiměřený. Nadto je z průběhu zadávacího řízení zjevné, že lhůta pro splnění zakázky byla žalobcem opětovně prodlužována. Dělo se tak v reakci na žádosti o vysvětlení/námítky potenciálních dodavatelů, a pro technické změny zadávací dokumentace. Nakonec se byl konečný termín stanoven na den 30. 6. 2023 (oproti původnímu termínu dne 31. 3. 2023), doba plnění tedy činila 6 měsíců a Termín se tak již blížil době, kterou jako vhodnou tito dodavatelé tvrdili.
66. Lze tak shrnout, že správní orgány nedostatečně přihlédly k objektivním skutečnostem, které žalobce vedly ke stanovení daného Termínu v zadávací dokumentaci, který platil pro všechny z možných budoucích uchazečů stejně, pročez byl souladný se zákonem a výše označenou judikaturou NSS a rozhodnutím ÚOHS. Správní orgány rovněž nezohlednily, že pro dva jiné uchazeče byl zadávací dokumentací stanovený Termín přiměřený a ze soutěže tak vzešel vítězný/vybraný dodavatel. Stanovení přiměřené lhůty jen podle výhrad potenciálních dodavatelů a za užití nepřiléhavé správní praxe (rozhodnutí ve věci trolejbusů) při existenci relevantních objektivních okolností, pro které byl takto Termín určen, za

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

zjištěného skutkového stavu proto neobstojí. Závěry správních orgánů o nepřiměřenosti Termínu se proto ve světle uvedeného jeví jako neopodstatněné.

67. Podrobnou argumentaci žalobce, že byla krátkost Termínu zapříčiněna výše popsány objektivními okolnostmi, zejména potřebou zajistit dopravní obslužnost, ke které se zavázal, a riziky vyplývajícími z nájemní smlouvy s DPKV, tak soud shledal důvodnou. Soud v této souvislosti nemohl vejít ani na poukaz správních orgánů na čl. 9. 2. b) nájemní smlouvy, tedy závazek pronajímatele DPKV poskytnout žalobci vždy alespoň *deseti* autobusů. Je tomu tak proto, že se žalobce zavázal poskytovat DO v rozsahu *jedenácti* autobusů v různých délkách, přičemž z nájemní smlouvy nijak neplyne povinnost pronajímatele poskytnout těchto deset autobusů právě v potřebných délkách.
68. Správní orgány tak nedostály své povinnosti zohlednit ve svých závěrech všechny skutečnosti ve vzájemných souvislostech. Žalobce se porušení ustanovení § 36 odst. 1 ve spojení s § 6 odst. 1, 2 ZZVZ nedopustil, podmínky pro krácení dotace dle § 14e rozpočtových pravidel nebyly splněny.
69. Námitka je důvodná.
70. S ohledem na uvedené se soud již nezabýval *druhým žalobním bodem*, v němž žalobce brojil proti posouzení výše sankce, respektive neposouzení použití pětiprocentní hranice pro krácení dotace. Pouze pro úplnost soud uvádí, že odůvodnění rozhodnutí správních orgánů v tomto rozsahu nedostála výše vytčeným judikatorním nárokům na přezkoumatelnost (a srozumitelnost). Z jejich rozhodnutí totiž není zcela jednoznačně patrné, proč nebyla korekce 5 % použita, když se podle zjištěného skutkového stavu do soutěže přihlásili dva uchazeči, pro které nebyl Termín splnění zakázky nepřiměřený, vzešel z nich vybraný dodavatel, minimální míra hospodářské soutěže tak byla zachována.

Závěr a náklady řízení

71. Soud proto žalobou napadené rozhodnutí postupem podle ustanovení § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm je žalovaný vázán právním názorem soudu, který vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5).
72. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve sporu plně úspěšný, soud mu proto přiznal náhradu nákladů v řízení, které jsou tvořeny náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady právního zastoupení za dva úkony právní služby po 3 000 Kč (podle § 7 bod 5 a § 9 odst. 4 písm. d) Vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, za převzetí a přípravu k zastoupení a podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. a), d), dvakrát režijní paušál po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, vše ve znění do 31. 12. 2024) a dále za dva hlavní úkony po 4 620 Kč (replika k vyjádření žalovaného a účast na jednání před soudem dle § 11 odst. 1 písm. d), g), a dva úkony právní služby po 450 Kč (§ 13 odst. 4 ve znění od 1. 1. 2025) a DPH, jehož je zástupce žalobce plátcem, tedy celkem 23 497,40 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 28. května 2025

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.